

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113225490
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113225490.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobkyne: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, I. I., toho času H. F. XXX, U. J. I., zastúpenej Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou v Prešove, Ul. Hlavná č. 14, proti žalovanému: M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX, I. I., zastúpenému JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou v Prešove, Ul. Slovenská č. 69, o zrušenie BSM počas trvania manželstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 12C/234/2013-53 z 16.10.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zrušil za trvania manželstva bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Vychádzal zo zistenia, že dôvody, uvedené žalobkyňou, sú dostačujúce k tomu, aby súd rozhodol o zrušení BSM za trvania manželstva účastníkov, a ďalšie trvanie BSM odporuje dobrým mravom. Odpor s dobrými mravmi je tu v správaní žalovaného, ktorý jednak ponúkol rodinný dom na predaj, hoci nemal súhlas žalobkyne, a nakladal s finančnými prostriedkami na vkladnej knižke, hoci patria do BSM a teda je tu reálna obava, že by mohol byť použitý spoločný majetok patriaci do BSM na úkor žalobkyne. V tomto ohľade súd poukazuje aj na to, že správanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi, ktoré ako interpretačné pravidlo upravuje ustanovenie § 3 OZ. Hoci Občiansky zákonník priamo pojem dobré mravy nedefinuje, vo všeobecnosti však možno s použitím § 3 OZ hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti v ktorých sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Žalovaný tieto zásady nerešpektuje a tým reálne ohrozuje majetok žalobkyne. Rozsudok vydaný v tomto konaní má konštitutívny charakter a bezpodielové spoluvlastníctvo zaniká dňom právoplatnosti rozsudku o jeho zrušení, teda nie spätne. Po zániku BSM majú účastníci vykonať jeho vyporiadanie v zmysle § 149 a § 150 OZ, čo však je už nad rámec tohto konania.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný.

Poukázal na to, že pre zrušenie BSM za trvania manželstva musia existovať závažné dôvody, pre ktoré by trvanie BSM odporovalo dobrým mravom. Takéto správanie žalovaného nebolo preukázané

ani po doplnení dokazovania výpoveďami svedkov -účastníkov a ďalších svedkov. Za najobjektívnejšiu je potrebné považovať výpoveď svedkyne Y., ktorá je susedou účastníkov konania a nie je v žiadnom vzťahu ani k jednému z účastníkov konania.

Pokiaľ ide o tvrdený výber prostriedkov z vkladnej knižky, tieto žalovaný síce vybral, no už na pojednávaní 04.03.2014 uviedol, že tieto finančné prostriedky má k dispozícii a neminul z nich nič a finančné prostriedky ukázal aj na pojednávaní. Ani v tomto prípade nejde o neuvážené hospodárenie so spoločnými prostriedkami.

Pokiaľ ide o inzerát o predaji rodinného domu účastníkov zo strany žalobkyne nebola existencia takéhoto inzerátu preukázaná. Ak by tomu tak aj bolo, táto skutočnosť sama o sebe nie je tak závažnou skutočnosťou, aby bolo potrebné ďalšie trvanie BSM považovať za rozporné s dobrými mravmi.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný celý život riadne pracoval a peniaze dával žalobkyni, čo potvrdila aj dcéra S. H.. Rovnako aj samotná žalobkyňa potvrdila, že o hospodárení so spoločnými prostriedkami rozhodovali vždy obaja manželia spoločne. Existencia BSM nie je teda manželom na ujmu, žalobkyňa môže zo svojho príjmu nadobúdať veci, v užívaní ktorých ju žalovaný žiadnym spôsobom neobmedzuje, rovnako ju neobmedzuje v užívaní vecí, ktoré zo spoločných prostriedkov nadobudli v minulosti.

Argumentácia súdu prvého stupňa nespĺňa v odôvodnení rozhodnutia požiadavku vnútornej nerozpornosti a požiadavku, aby argumenty súdu uvedené v odôvodnení podporovali rozhodnutie súdu. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázala na to, že žalovaný bez vedomia žalobkyne požiadaval realitnú kanceláriu o predaj predmetného rodinného domu patriaceho do BSM, žalovaný bez vedomia žalobkyne vybral z vkladnej knižky spoločne naštrené finančné prostriedky a nadmerne a často požíval alkoholické nápoje, k žalobkyni sa správal hrubo a vyhnal ju z domu. Všetky tieto okolnosti boli potvrdené svedeckými výpoveďami v konaní. Na základe toho navrhla, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 148 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Zo závažných dôvodov, najmä ak ďalšie trvanie bezpodielového spoluvlastníctva by odporovalo dobrým mravom, môže súd na návrh niektorého z manželov toto spoluvlastníctvo zrušiť i za trvania manželstva.

Podľa § 151 OZ, ak za trvania manželstva bezpodielové spoluvlastníctvo zaniklo, môže sa obnoviť len rozhodnutím súdu, vydaným na návrh jedného z manželov.

V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že účastníci konania dlhodobo nežijú spolu, po predchádzajúcich konfliktoch žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť účastníkov vo I. I. a zdržiava u svojej dcéry v U. J. I..

Vzťahy medzi účastníkmi sú rozvrátené a žalobkyňa nie je ochotná podať návrh na rozvod manželstva len z náboženských dôvodov. Medzi účastníkmi konania boli aj fyzické konflikty, žalovaný žalobkyňu zbil a od mája 2013 žalobkyňa býva u svojej dcéry v zmysle vyššie uvedeného, pričom účastníci spolu nežijú a nevedú spoločnú domácnosť.

Na súde prvého stupňa bolo taktiež preukázané, že žalovaný podal inzerát vo vzťahu k predaju spoločného rodinného domu vo I. I. a taktiež vybral zo spoločných úspor väčšiu sumu finančných prostriedkov a to vo výške 5 000 Eur, ktorý výber uskutočnil bez súhlasu žalobkyne.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že existujú okolnosti vo vzťahoch medzi účastníkmi, ktoré odôvodňujú záver, že ďalšie trvanie BSM účastníkov by bolo v rozpore s dobrými mravmi a to so zreteľom na všetky vyššie uvedené okolnosti, najmä správanie sa žalovaného vo vzťahu k žalobkyni vzhľadom na okolnosť, že účastníci dlhodobo spolu nežijú a zo strany žalobkyne nie je ani záujem na obnovení manželského spolužitia, ako aj z dôvodov konkrétnych úkonov, ktoré žalovaný vo vzťahu k spoločnému majetku v zmysle vyššie uvedeného vykonal. Je potrebné brať zreteľ aj na to, že žalobkyňa so zreteľom na všetky okolnosti nie len nemieni obnoviť spolužitie so žalovaným, ale nemieni s ním ani hospodáriť a nemá záujem na ďalšom trvaní BSM, práve so zreteľom na predchádzajúce správanie sa žalovaného.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ žalobe vyhovel a zrušil predmetné bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov za trvania manželstva, nakoľko v zmysle vyššie uvedeného boli splnené všetky podmienky a takýto postup so zreteľom na to, že ďalšie trvanie BSM účastníkov za trvania manželstva by odporovalo dobrým mravom.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil so zreteľom na to, že odôvodnený je aj výrok o trovách konania.

V ostatnom poukazuje odvolací súd na správne a presvedčivé dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobkyňa, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý ani v odvolacom konaní úspech nemal. Právna zástupkyňa žalobkyne však v lehote 3 dní od verejného vyhlásenia rozhodnutia predmetnej veci nevyčísliła a preto odvolací súd rozhodol, že sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.